

Stanisław Kowalski

Wierzchowie, pow. Ktaków. Jaskinia Mamutowa

Informator Archeologiczny : badania 1, 23-24

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nych typów, oraz liczną grupę narzędzi. Wśród tych ostatnich największą grupę stanowią rylce, z przewagą rylców klinowatych. Obok rylców dość licznie reprezentowane są drapacze i formy tylcowe, z przewagą mikrograwetów. W materiale odpadkowym wystąpiły dwa wióry z radiolarytu.

Obok wyrobów krzemiennych natrafiono na dość znaczną ilość mocno uszkodzonych kości zwierzęcych, wśród których wyróżniono fragmenty zębów mamuta. Znalaziono także niewiele węgielków drzewnych.

Cały zespół należy zaliczyć do jednej z grup tzw. przemysłów wschodniograweckich, trudno jednak jeszcze dokładnie określić, którą z grup reprezentuje część zespołu odkryta w bieżącym roku.

W I E R Z C H O W I E, pow. Kraków
Jaskinia Mamutowa

Muzeum Archeologiczne w Krakowie

Badania prowadził mgr Stanisław Kowalski, w czasie od 20.VI do 15.IX, finansowali - Muzeum Archeologiczne w Krakowie i WKZ w Krakowie.

Badania w Jaskini Mamutowej prowadzone są od roku 1957. Od początku mają one charakter prac systematycznych i zarazem weryfikacyjnych w stosunku do badań prowadzonych tu w latach 1874 - 1881 /Jan Zawisza/ i w r. 1913 /Leon Kozłowski/.

Jaskinia Mamutowa jest zasadniczo stanowiskiem z górnego paleolitu. Znalaziono w niej jednak również / przeważnie w hałdach z dawnych badań/ spore ilości materiału z neolitu, a ponadto zabytki z jeszcze młodszych okresów aż do średniowiecza i czasów nowożytnych łącznie.

Prace wykopaliskowe w roku 1967 dały nadszpiewanie interesu-

jące wyniki. Mianowicie po raz pierwszy, w najnowszych badaniach /1957 - 67/, znaleziono w warstwie in situ, kilka krzemionych płoszczy obustronnie obrobionych. Również po raz pierwszy udało się w sposób pewny zweryfikować i określić stratygraficznie warstwę, z której zabytki pochodzą. Warto podkreślić, iż zawiera ona także sporo węgielków drzewnych.

Tegoroczne wyniki mają podstawowe znaczenie dla określenia sytuacji stratygraficzno-osadniczej stanowiska. Pozwalają na stwierdzenie, że w Jaskini Mamutowej występują dwa poziomy osadnicze górnego paleolitu: młodszy tzw. wschodniograwecki i starszy z płoszczami liściowatymi, oba - w określonym układzie stratygraficznym.

Z A G Ó R S K, pow. Kielce

Katedra Archeologii Polski
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Badania prowadził dr Janusz Krzysztof Kozłowski przy współpracy mgr mgr Małgorzaty Grabowskiej i W. Morawskiego, finansowało K.T.N.

Eksploatacja osadów jaskini "Raj" w Zagórsku miała charakter ratowniczy związany z udostępnieniem turystycznym tego obiektu.

W trakcie badań wykopano wykop w komorze wstępnej, przekopując osady do ich spągu tj. do głębokości ok. 3,8 m. Wyróżniono następujące serie nawarstwień: a/ spąg osadów stanowiły czarne i czarnobrunatne gliny z otoczkami wypiennymi, które na podstawie danych paleontologicznych można odnieść do ostatniego interglacjału, b/ pokrywały je osady gliniaste z dość silnie zwietrzałym gruzem wapiennym oraz z zabytkami dolnego poziomu kulturowego, c/ małej miąższości poziom gliniasto-lessowy, prawie bez gruzu wapiennego, d/ górny poziom gliniasty z domieszką piasku kwarcowego i niezbyt dużą ilością zwietrza-